

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Constantinus quisquillas & aggeres quae in daemonis fano
habebantur, illinc quàm longißime proiici praeceperit. Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

Christi, qui contra mortem tam eximia victoriæ trophæa fuisset adeptus, ita in obscuro relinquere, illudque vniuersum hominum genus prorsus celare. Imò vero salutaris & diuina huius rei potentia ac virtus, quæ non corpora, sed animos hominum, maximè solet illuminare, suæ lucis fulgore vniuersum orbem terrarum compleuit. Verum tamen impiorum & nequam hominum molitiones contra veritatem paratæ, longinquo temporis spatio processerunt. Nemo enim vel ex præfectis, vel ex ducibus, vel ex ipsis imperatoribus ad eorum conatus euertendos satis idoneus repertus est, præter vnum solum: qui quidem, vtpote deo omnium gubernatori charus, & diuino eius afflatus spiritu, locum illum, qui est supra demonstratus, per fraudulentos hostium conatus omni impura materia obductum, & obliuione ignorantieque obrutum iri, non passus est: neque authorum eius facinoris cessit malitiæ, sed Deo adiutore inuocato, illam terræ particulam hostium scelere contaminatam, inprimis perpurgari iussit: quam quidem censuit admirabili & singulari Dei Opt. Max. beneficio per illum potiri debere. Confestim igitur eius mandato machinamenta ad homines in errorem inducendos comparata de sublimi ad solum prosternere, & ædificia falso cultui consecrata, vnà cum statuis & dæmonibus disturbare diruereque cœpit. Neque his rebus gestis alacre imperatoris studium acquieuit, sed de integro dedit mandatum, vt materia eorum, quæ erant deiecta, siue lapidea illa esset, siue lignea, tolleretur penitus, & quàm longissimè extra loci fines eiiceretur. Cui quidem mandato rei exitus planè respondebat.

Quomodo Constantinus quisquillas & aggeres que in dæmonis fano habebantur, illinc quàm longissime proiici præcepit.

CAP. XXVI.

NEque satis habebat imperator in istis solum rebus expediendis progredi, sed rursus diuini numinis instinctu impulsus, iubet vt ipsum solum ad ingentem altitudi

altitudinem defossum (quippe impura dæmonum contagione infectum erat) foras procul cum ipso aggere exportaretur.

Sepulchri sancti sanctorum in lucem emersio

CAP. XXVII.

QUOD è vestigio effectum est, simul atque verò, solum terræ oppletum sordibus, egestum fuit, & aliud solum, id est, locus ille monumenti ex abditis terræ sedibus eminebat, ipsum etiam venerandum & sacrosanctum salutaris Christi resurrectionis monumentum, præter omnium spem vnà emerfit, & sepulchrum, quod merito sanctissimum appelletur, resurrectionis seruatoris aptè propterea expressit effigiem, quòd post tenebrarum caliginem, quibus quasi sepultum iacuisset, in lucem denuo prodiit, & illustrem sane miraculorum ibi editorum visum (qui reuera omni voce clarius, seruatoris resurrectionem testificatus est) sub aspectu eorum, qui ad illud ipsum contemplantum veniebant, subiecit.

Quomodo de extruendo templo, tum ad orientis præfectos, tum ad Macarium episcopum literas miserit.

CAP. XXVIII.

HIS rebus ad hunc modum confectis, ex templo imperator non modo sacratis legibus sanciuit, vt templum augustum circa salutare illud antrum extrueretur, verum etiam subsidiis ad eam rem suppeditatis (quippe hoc opus longo iam tempore apud animum proposuerat, attentioreque cogitatione prospexerat, quod erat futurum) illud magnifice ac splendide exædificandum curauit. Gentium igitur præfectis orientem versus habitantium mandat, vt adiumentis necessariis abundanter & copiose subministratis, opus eximium, amplum & magnificum fabricandum curarent. Quinetiam ad episcopum, qui id temporis ecclesiæ Hierosolimitanæ præerat, tales misit literas, quales synceram ac salutarem de fide nostra doctrinam planè & apertis verbis complexæ sunt; sic enim scribit.

M m 3

Vislor